

Odwwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 29 marca 2007 r. w sprawie T-369/00 Département du Loiret (Francja), wspierany przez Scott SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 20 czerwca 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-295/07 P)

(2007/C 211/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: J. Flett, działający w charakterze pełnomocnika)

Druga strona postępowania: Département du Loiret, Scott SA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie zasadności odwołania, a w konsekwencji uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie i stwierdzenie, że decyzja [2002/14/WE] ⁽¹⁾ jest wystarczająco uzasadniona w odniesieniu do zastosowania oprocentowania składanego, a w razie uznania przez Trybunał, że stan postępowania nie pozwala na rozstrzygnięcie sprawy co do istoty — skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie skarżącej jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję w postępowaniach przed Trybunałem i Sądem;
- obciążenie Scott SA jej własnymi kosztami poniesionymi w obu postępowaniach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi osiem zarzutów na jego poparcie, stwierdzając na wstępie, że zaskarżony wyrok opiera się na niewłaściwym zrozumieniu wspólnotowych reguł z zakresu pomocy państwa, które Sąd niesłusznie zrównał z regułami dotyczącymi konkurencji między przedsiębiorstwami w dniu nakazu odzyskania bezprawnie przyznanej pomocy, a nie z regułami dotyczącymi konkurencji między państwami członkowskimi w dniu faktycznego przyznania tej pomocy.

W pierwszym zarzucie wnosząca odwołanie podnosi, że w przeciwieństwie do stwierdzenia Sądu w zaskarżonym wyroku, decyzja nakazująca odzyskanie bezprawnie przyznanej pomocy jest wystarczająco uzasadniona, jeżeli proste obliczenie matematyczne pozwala na wskazanie zastosowanej metody obliczeń. Komisja jest zdania, że tak było w niniejszym przypadku,

ponieważ wszystkie istotne dane dotyczące kwoty przyznanej pomocy, oprocentowania, długości [świadczenia pomocy] i kwoty podlegającej odzyskaniu znajdowały się w jej decyzji.

W zarzucie drugim wnosząca odwołanie stwierdza, że w każdym razie zastosowanie składanego oprocentowania było co najmniej dorozumiane w uzasadnieniu decyzji, biorąc pod uwagę przyjęty cel w postaci wyeliminowania korzyści wynikających z pomocy i przywrócenia stanu poprzedniego. W związku z tym oprocentowanie znajdujące zastosowanie do kwoty podlegającej odzyskaniu koniecznie musiało być oprocentowaniem składanym, aby uwzględnić inflację i korzyść uzyskiwaną przez beneficjenta pomocy wraz z upływem czasu.

W trzecim zarzucie Komisja stwierdza, że Sąd naruszył prawo, przenosząc na nią ciężar dowodu. Komisja jest zdania, że to na skarżącej w pierwszej instancji spoczywa bowiem obowiązek wykazania zarzucanej zmiany w praktyce Komisji w zakresie oprocentowania stosowanego przy nakazach odzyskania bezprawnie przyznanej pomocy, a nie na Komisji obowiązek wykazania braku takiej zmiany.

W zarzucie czwartym wnosząca odwołanie ocenia, że Sąd naruszył prawo, orzekając, że Komisja nie sprecyzowała, w jaki sposób spółka będąca beneficjentem pomocy w dalszym ciągu odnosiła korzyść w dniu nakazu odzyskania tej pomocy. Komisja dodaje, że miała ona obowiązek ustalenia istnienia takiej korzyści w dniu przyznania pomocy, a nie w dniu jej odzyskania.

W zarzucie piątym i szóstym Komisja zarzuca Sądowi oparcie się na domysłach, a nie dowodach w odniesieniu do ceny sprzedaży spółki będącej beneficjentem pomocy innej spółce oraz stwierdzenie, że ta cena sprzedaży po jedenastu latach po przyznaniu pomocy była czynnikiem, który Komisja powinna była uwzględnić w celu ustalenia kwoty podlegającej odzyskaniu. Komisja dodaje, że w dziedzinie pomocy państwa celem jest bowiem przywrócenie stanu poprzedniego, a kwota pomocy podlegająca odzyskaniu odpowiada więc z konieczności kwocie przyznanej początkowo, w stosunku do której stosuje się roczne oprocentowanie składane aż do chwili rzeczywistego jej odzyskania, niezależnie od tego, na co beneficjent pomocy przeznaczył ją w tym okresie.

W zarzucie siódmym wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, że okoliczność, iż odzyskanie pomocy ma przebiegać zgodnie z zasadami krajowymi, pociąga za sobą z konieczności obowiązek zastosowania oprocentowania prostego. O ile prawdą jest, że kapitał i odsetki powinny być odzyskane zgodnie z procedurami prawa krajowego, to zastosowanie oprocentowania oraz kwestia, czy oprocentowanie powinno być proste, czy składane, podlega w opinii Komisji prawu wspólnotowemu, a nie krajowemu.

W zarzucie ósmym Komisja podnosi wreszcie, że zaskarżony wyrok jest w zupełności nieproporcjonalny, ponieważ stwierdza się w nim nieważność jej decyzji w całości, podczas gdy możliwe było rozróżnienie między główną kwotą pomocy podlegającą odzyskaniu i kwotą płatną w charakterze oprocentowania oraz między zastosowaniem oprocentowania prostego i oprocentowania składanego.

(¹) Decyzja Komisji 2002/14/WE z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie pomocy państwa wprowadzonej w życie przez Francję na rzecz Scott Paper SA/Kimberly-Clark (Dz.U. 2002, L 12, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Regensburg (Niemcy) w dniu 21 czerwca 2007 r. — Staatsanwaltschaft Regensburg przeciwko Klausowi Bourquainowi

(Sprawa C-297/07)

(2007/C 211/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Regensburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatsanwaltschaft Regensburg

Strona pozwana: Klaus Bourquain

Pytanie prejudycjalne

Czy, uwzględniając art. 54 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. zawartego pomiędzy rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. (¹) osoba, której proces zakończył się wydaniem prawomocnego wyroku w jednej Umawiającej się Stronie, może być ścigana w innej Umawiającej się Stronie za ten sam czyn w sytuacji, gdy, zgodnie z prawem państwa, w którym wydany został wyrok skazujący, orzeczona wobec tej osoby kara nigdy nie mogła zostać wykonana?

(¹) Dz.U. 2000 L 239, str. 19.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, Londyn, Zjednoczone Królestwo w dniu 29 czerwca 2007 r. — J D Wetherspoon PLC przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-302/07)

(2007/C 211/38)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, Londyn, Zjednoczone Królestwo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J D Wetherspoon PLC.

Strona pozwana: The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs.

Pytania prejudycjalne

1. Czy zaokrąglanie kwot podatku VAT jest regulowane wyłącznie przez prawo krajowe, czy też przez prawo wspólnotowe? W szczególności, czy art. 2 akapit pierwszy i drugi pierwszej dyrektywy VAT (¹), a także art. 11 część A ust. 1 lit a), art. 12 ust. 3 lit. a) albo art. 22 ust. 3 lit b) (w brzmieniu obowiązującym na dzień 1 stycznia 2004 r.) szóstej dyrektywy VAT (²) potwierdzają, że zaokrąglanie jest regulowane przez prawo wspólnotowe?
2. W szczególności:
  - i) czy prawo wspólnotowe sprzeciwia się stosowaniu zasady prawa krajowego lub praktyki przyjętej przez krajowy organ podatkowy, która wymaga zaokrąglania w górę każdej kwoty podatku VAT, w przypadku gdy końcówka tej kwoty jest równa lub wyższa od 0,5 danej najmniejszej jednostki monetarnej (np. 0,5 pensa jest zaokrąglane w górę do pełnego pensa)?
  - ii) czy prawo wspólnotowe wymaga, aby zezwolono podatnikom na zaokrąglanie w dół wszystkich kwot podatku VAT, które zawierają końcówkę stanowiącą część najniższej oficjalnej jednostki monetarnej?
3. W przypadku sprzedaży po cenie zawierającej podatek VAT, na którym poziomie prawo wspólnotowe wymaga, aby dokonywano zaokrąglania dla celów obliczenia podatku VAT: czy na poziomie ceny jednostkowej, czy na poziomie rodzaju towaru, czy na poziomie każdej dostawy (jeżeli realizowanych jest więcej dostaw w ramach jednego nabycia), czy na poziomie każdej transakcji/nabycia, czy za każdy okres rozliczeniowy podatku VAT, czy też na innym poziomie?